

ster, vi har her i Folketinget, selv om man bare kunne have været tidligere ude, og man godkender, at ministeren sætter annoncer i aviserne om, at regeringen ikke behøver at overholde gældende lov – jeg tror, der vist står, at der kommer en ny lov. Jeg mener, at det parlamentarisk set er et skråplan, at man uden videre godkender, at regeringen ikke overholder gældende lov, men administrerer efter et nyt lovforslag, som man håber på bliver vedtaget, og jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet ikke tager det mere alvorligt. Jeg kan ikke forstå, at man bare siger: Nå ja, det må vi kigge på i Udvalget for Forretningsordenen; for det er jo nu, det sker. Det er det, der undrer mig.

Kl. 13:40

Første næstformand (Svend Auken):

Vi har jo lidt lempeligere regler for administration af korte bemærkninger under andenbehandling, så jeg synes, det er rigtigt nu, at hr. Nick Hækkerup får mulighed for en kort bemærkning for at svare hr. Frank Aaen, og at det derefter vil være ministeren.

Kl. 13:41

Nick Hækkerup (S):

Tak for det. Det her vender jo tilbage til den indledende problemstilling om, hvorvidt det formelle forhold, som Det Radikale Venstre har problematiseret, altså om man bevæger sig på kanten af grundloven, vil blive udredt. Og så er der det materielle forhold, nemlig det forhold om, hvad der betyder noget ude i virkelighedens verden, derude, hvor mennesker færdes, derude, hvor arbejdspladser er på spil, derude, hvor konkurer ramler ned om ørerne på hele samfundet. Og vi synes, at den formelle problemstilling er lagt det rigtige sted, når den ligger i Udvalget for Forretningsordenen, der vil tage den op til overvejelse, og som tager det meget alvorligt, og vi synes samtidig, at vi gerne vil være dem, som er med til at sikre, at der ikke bliver fyret endnu flere, at det ikke går endnu værre, at tendensen ikke bliver endnu mere problematisk, end den er i øjeblikket.

Kl. 13:41

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Kl. 13:42

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Tak for de mange kommentarer og den store interesse, der er for lovforslaget. Jeg synes, at kommentarerne og interessen falder i to dele: Den ene på det materielle indhold og den anden på det sådan, skal man sige, principielle indhold

af de mere formelle rammer omkring lovforslaget.

Hvis man kigger på det materielle indhold først, kan man se, at regeringen fra Det Radikale Venstres side vel delvis bliver beskyldt for, at det her egentlig ikke hjælper nok, og at det ikke har nogen virkning, når vi nu siger, at kredittiden ophører om et halvt år, og fra hr. Frank Aaens side for, at det er alt for meget at lade så mange milliarder blive i erhvervslivet; vi burde hurtigst muligt sørge for at hente dem ind i statskassen, så vi kunne administrere ordningen. Ligeledes får vi at vide, at det var for sent, vi reagerede, at vi burde have reageret lang tid før.

Se, fra min side og fra regeringens side er det sådan, at vi reagerer på nuværende tidspunkt, fordi vi har oplevet et stadig stærkere pres fra erhvervslivet om, at deres kredittider er en faktor, som de er nødt til at holde fast i med henblik på deres overlevelse.

Deres kreditmuligheder er fortsat klemte. De to pakker – bankpakken og kreditpakken – der er blevet vedtaget, er virkningsfulde, men først på et senere tidspunkt, fordi det tager tid, inden beslutningerne om deltagelse/ikkedeltagelse, indhentelse af lånetilsagn og udfoldelse af mulighederne for så at videregive lånene til de konkrete virksomheder kommer helt ud i yderste led og virksomhederne mærker det, og så er likviditeten et stort problem for de danske virksomheder. Derfor er de 6 måneder afstemt efter den periode, som vi forventer det tager at sikre, at kreditpakken får gennemslagskraft over for virksomhedernes mulighed for at kunne låne yderligere likviditet i pengeinstitutterne.

Jeg er af den helt klare opfattelse, at det her er et spørgsmål om overlevelse eller ej for en lang række danske virksomheder og dermed for en lang række danske arbejdspladser, hvorvidt de har mulighed for i de her 6 måneder at kunne beholde de ca. 65 mia. kr., som vi nu lader blive i virksomhederne, indtil de på et senere tidspunkt skal betales ind. Omvendt er det også min opfattelse, at vi med et halvt års udskydelse her har givet mulighed for, at kreditpakken så også kommer til at virke, og at det bliver pengeinstitutterne, der tager over som långivere, og at vi ikke får en så at sige statslig udlånsaktivitet.

Der er sådan set til det materielle indhold blot den kobling at sige, at vi vel alle sammen er af den overbevisning – regeringen er det i hvert fald – at vi økonomisk står i en ekstraordinær situation, og at det skift, der har været i konjunkturerne, er kommet med en hastighed og en